

Македонски, Хр. Стояновъ („обершопъ“), попъ Тодоръ Митовъ, еврейна адвокатъ Рафаилъ. — Следъ обѣдъ у Стоилова, писахъ своята статия за адвокатитѣ. Дойде Моравеновъ. Следъ него Давидовъ, Начовичъ, Грековъ, Менгесъ, Копиткинъ. Строежътъ на новия дворецъ, князътъ се изразилъ за турцитѣ — че презъ войната биха могли да изгорятъ София. Шепелевъ при княза. Аферата Копиткинъ. „Цѣлокупна“ го нарича сволочъ, нѣма държавенъ прокуроръ. Давидовъ (къмъ Стоилова и мене): ако не предстоеше неговото и на княза заминаване, енергично би поискалъ удовлетворение и затваряне на печатниците; Копиткинъ биде изпратенъ при Rogge, утре ще има министерски съветъ; турскиятъ законъ за печата има сила само въ Румелия. „Цѣлокупна“ писа противъ Муромцева, Головина, а сега и противъ Копиткина по единъ най-просташки, грубиански начинъ; руситѣ чиновници били преотстъпени отъ царското руско правителство на България по препоръка — Давидовъ: какво ще стане въ бъдеще, а какво ще се предприеме противъ чужденцитѣ не руси! Тукъ сж въ сила капитулациитѣ. А какво би станало, ако на Австрия се направи такова нѣщо. Азъ съветвахъ да се изпждятъ нѣкои и други нежелани, неудобни „gemeinschädliche Individuen“ [всеобщо вредни лица] à la корсиканеца Бианкони, французки инженеръ — мошенникъ, презумптивниятъ наследникъ на Копиткина. — Стоиловъ за сребърния медалъ, който князътъ далъ на ливадийската депутация, на първитѣ министри, на Цанкова и т. н. Списъка за това ние съставихме. Азъ съмъ щѣлъ да получа сжщия златенъ, отъ Русия, което за мене бѣше „изненада“. — Давидовъ дохожда повторно досежно Копиткина. — На 7 ч. отидохъ у Хранова (за вестника). Отъ тамъ у Климента, днесъ излѣзе неговата статия за свободата на печата, отъ Икономова нѣма никакво извѣстие, носѣлъ 20,000 турски лири, заети отъ Българската банка на Земеделческата каса въ Сливенъ. Щѣлъ да застигне княза въ Русчукъ. Милионитѣ и политиката на Дондукова. Славейковъ като че на всѣка цена искалъ да бжде затворенъ; или иска да се прочуе съ мъченичеството си, или е събралъ много абонаменти и не иска да ги връща. Климентъ говорилъ съ него, изглеждалъ опасенъ. Мѣстото въ днешната „Цѣлокупна“ противъ македонцитѣ, които носѣли патриотизъма въ пълни торби. Положението на България по отношение на Високата порта, частъ отъ държавнитѣ дългове и т. н. Ако князътъ се оттегли, грозѣла австрийска окупация и пълно суспендиране на конституцията. „Височество“ вече било въведено. Кроежитѣ на Балабанова за Букурещъ; на Бурмова за Бѣлградъ; обаче Евлогий здраво седи въ Букурещъ, князътъ го познава (Балабановъ се домогвалъ за нашия вестникъ, говорѣлъ за съюзъ съ Цанкова), мизерната роля на Цанкова въ Цариградъ. Rogge се ядосвалъ, че Икономовъ ще дойде.